C/2024/6290

21.10.2024

Objava obvestila o odobritvi standardne spremembe specifikacije proizvoda za ime v vinskem sektorju iz člena 17(2) in (3) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/33

(C/2024/6290)

To obvestilo je objavljeno v skladu s členom 17(5) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/33 ([1]).

OBVESTILO O ODOBRITVI STANDARDNE SPREMEMBE

„Côte Rôtie“

PDO-FR-A0199-AM01

Datum obvestila: 25.7.2024

OPIS ODOBRENIH SPREMEMB IN RAZLOGI ZANJE

1. Geografsko območje in območje v neposredni bližini

Poglavje I specifikacije proizvoda za označbo „Côte Rôtie“ je v oddelku IV Območja, na katerih se izvajajo različni postopki, točka 1 Geografsko območje in točka 3 Območje v neposredni bližini, brez sprememb dopolnjeno s sklicem na uradni geografski kodeks z dne 1. januarja 2023.

Ta redakcijska sprememba omogoča, da je geografsko območje navedeno po uradnem geografskem kodeksu, ki ga vsako leto objavi inštitut INSEE, v različici za leto 2023, in da je razmejitev geografskega območja pravno varna.

V enotnem dokumentu je ta sklic vstavljen v točkah Geografsko območje in Dodatni pogoji – Območje v neposredni bližini.

2. Označevanje

V poglavju I specifikacije proizvoda za označbo „Côte Rôtie“ je v oddelku XII Pravila o predstavitvi in označevanju dopolnjena točka 2 Posebne določbe, da se vključijo pravila o označevanju navedbe večje geografske enote „Vignobles de la Vallée du Rhône“ pod pogoji iz sporazuma med zadevnimi organi za zaščito in upravljanje. Ta navedba mora biti v istem vidnem polju kot vse obvezne navedbe ter mora biti natisnjena v enaki pisavi in barvi kot označba, po velikosti pa ne sme presegati dveh tretjin velikosti označbe.

Ta sprememba je vključena v točko Dodatni pogoji – Označevanje enotnega dokumenta.

3. Prijavne obveznosti

Poglavje II specifikacije proizvoda za označbo „Côte Rôtie“ je posodobljeno tako, da se prijavne obveznosti gospodarskih subjektov do organa za zaščito in upravljanje uskladijo z načrtom nadzora označbe.

Ta posodobitev ne vpliva na enotni dokument.

4. Podatki o nadzornem organu

V poglavju III specifikacije proizvoda je oddelek II Podatki o nadzornem organu posodobljen tako, da podrobneje določa, da nadzor nad upoštevanjem specifikacije proizvoda po odobrenem načrtu nadzora izvaja tretji organ, ki jamči za usposobljenost, nepristranskost in neodvisnost ter ki ga je pooblastil inštitut INAO.

([1]) UL L 9, 11.1.2019, str. 2.

Ta posodobitev ne vpliva na enotni dokument.

ENOTNI DOKUMENT

1. **Ime**

Côte Rôtie

2. **Vrsta geografske označbe**

ZOP – zaščitena označba porekla

3. **Kategorije proizvodov vinske trte**

1. Vino

3.1 *Oznaka kombinirane nomenklature*

— 22 – PIJAČE, ALKOHOLNE TEKOČINE IN KIS

2204 – Vino iz svežega grozdja, vključno ojačena vina; grozdni mošt, razen tistega iz tarifne številke 2009

4. **Opis vin**

KRATEK OPIS

Označba porekla „Côte Rôtie“ se uporablja za mirna rdeča vina. Vina imajo najmanj 10,5-odstotni volumenski delež naravnega alkohola. Ob stekleničenju vsebujejo največ 0,4 grama jabolčne kisline na liter. Vsebnost fermentirnih sladkorjev (glukoze in fruktoze) ob stekleničenju je:

— največ 3 grami na liter za vina z največ 13,5-odstotnim volumenskim deležem naravnega alkohola,

— največ 4 grami na liter za vina z več kot 13,5-odstotnim volumenskim deležem naravnega alkohola.

— Po obogatitvi volumenski delež skupnega alkohola v vinu ne sme presegati 13 %.

— Vsebnosti skupnih kislin, neopredeljenih hlapnih kislin in skupnega žveplovega dioksida so določene v zakonodaji Unije.

Kontrolirana označba porekla AOC „Côte Rôtie“ je priznana samo za rdeča vina. Njihova temna, skoraj črna barva, značilna za sorto syrah N, sčasoma preide v granatne odtenke. Vonj združuje kompleksnost in eleganco z notami črnega jagodičja in začimb ter včasih vijolice, kadar je v zvrsti prisotna sorta viognier B. Ob staranju se pri vonju razvijejo rahlo dimne note (opečenec, kava, kakav itd.) in note kuhanega ali kandiranega sadja. Za okus so značilni svilnati tanini v povezavi z izrazitejšo okroglostjo, kadar je prisotna sorta viognier B, ki se po praksi vinificira z zvrščanjem grozdja v majhnem deležu. Žametnost taninov poleg tega spodbuja uporabo tradicionalne vinifikacije, ki vključuje alkoholno vrenje celih grozdov, rahlo zmečkanih z nogami, s potopljenim klobukom.

Splošne analitske lastnosti

— Največji delež skupnega alkohola (v vol. %): —

— Najmanjši delež dejanskega alkohola (v vol. %): —

— Najnižja vsebnost skupnih kislin: —

— Najvišja vsebnost hlapnih kislin (v miliekvivalentih na liter): —

— Najvišja vsebnost skupnega žveplovega dioksida (v miligramih na liter): —

5. **Enološki postopki**

5.1 *Posebni enološki postopki*

1. Pridelovalna praksa

— Najmanjša gostota zasaditve vinske trte je 6 000 trsov na hektar.

— Vsak trs ima na voljo največ 1,70 kvadratnega metra površine; ta površina se dobi tako, da se razdalja med vrstami pomnoži z razdaljo med trsi.

— Razdalja med vrstami ne sme biti večja od 2 metrov.

Trsi se obrezujejo na največ deset očes na trs po naslednjih rezeh:

— kratka rez z rezniki (kotlasta oblika z največ petimi rezniki na trs, enoramna ali dvoramna kordonska oblika royat),

— rez na enojni guyot.

V letu oblikovanja vinske trte ima po pletju mladik, ki se opravi najpozneje 1. julija, vsak trs največ deset očes.

Vina se pridelajo iz ročno potrganega grozdja. Grozdi se do kraja vinifikacije pripeljejo celi.

2. Posebni enološki postopek

Uporaba lesenih trsk je prepovedana.

Poleg te določbe se pri enoloških postopkih za ta vina upoštevajo obveznosti iz zakonodaje Unije ter zakonika o kmetijstvu in morskem ribištvu.

5.2 *Največji donosi*

1. 46 hektolitrov na hektar

6. **Razmejeno geografsko območje**

Trgatev, vinifikacija in obdelava vin potekajo na ozemlju naslednjih občin departmaja Rhône po uradnem geografskem kodeksu iz leta 2023: Ampuis, Saint-Cyr-sur-le-Rhône in Tupin-et-Semons.

7. **Sorte vinske trte**

Viognier B

8. **Opis povezave**

Opis naravnih dejavnikov, ki prispevajo k povezavi

Označba porekla AOC „Côte Rôtie“, ki je umeščena na skrajni sever velikega vinorodnega območja AOC „Côtes du Rhône“, je tudi najsevernejši branik sorte syrah N.

V sistemu označb porekla doline reke Rone spada AOC „Côte Rôtie“ med AOC „Crus des Côtes du Rhône“.

Vinogradi, ki ležijo približno 40 kilometrov južno od Lyona, na vzhodnem robu Centralnega masiva, so zasajeni na zelo strmem gričevju nad desnim bregom Rone in s pogledom na južni del mesta Vienne. Ta relief, ki je kot celota impresiven, ponuja pokrajino nasprotij, odvisno od posegov človeka, ki jo je poskušal ukrotiti, da bi jo kar najbolje izkoristil.

Geografsko območje je tako razmejeno na tri občine departmaja Rhône: Ampuis, Saint-Cyr-sur-Rhône in Tupin-Semons.

V dolini, imenovani „Côte Blonde“, in na podobnih legah, kjer so parcele s svetlimi tlemi, z erozijo podlage nastaja zelo drobljiv in nestabilen glinast pesek ali *arzel*, ki ga ni mogoče obdelovati, ne da bi ga bilo treba zadržati z vrsto suhih zidov, ki se lokalno imenujejo *cheys*.

V dolini, imenovani „Côte Brune“, ali predelih, kjer imajo parcele enaka tla, za katera je značilna temna barva, obsežnejša glinasta podlaga omogoča večjo stabilnost. Gričevje je zato urejeno v ozke terase ali *chaillées*, ki tvorijo neke vrste stopnišče, ki na svojih razmeroma ravnih stopnicah gosti vinske trse.

Podnebje, ki ga tukaj označujejo kot „lyonsko“, je polcelinsko, čeprav z nekaj zadnjimi sredozemskimi vplivi, ki se širijo navzgor po dolini Rone. Pogosto piha severni veter, lokalno imenovan *bise*. Vinogradi so na splošno obrnjeni v smeri jug-vzhod, tako da so razmeroma zavetrni in osončeni.

Opis človeških dejavnikov, ki prispevajo k povezavi

Vinogradi za označbo „Côte Rôtie“ so verjetno med najstarejšimi v dolini Rone. Dokazi o tem, kako daleč nazaj v preteklost sega njihova zasaditev, so številni, zlasti na arheološkem najdišču Saint-Roman-en-Gal, ki leži ob vinogradih za označbo „Côte Rôtie“ in je znano po številnih mozaikih, izkopanih iz ostankov rimskih hiš.

Na enem od teh slikarskih del je upodobljen prizor trgatve in mečkanja grozdja ter loščenja lončenega vrča (mozaik kmetijskega koledarja z začetka 3. stoletja z najdišča Saint-Romain-en-Gal, ki se hrani v muzeju v Saint Germain-en-Laye). Vino je namreč takrat vsebovalo smolo ter je bilo zato označeno kot *picatum* (smolnato) in znano pod imenom allobrogica. (A. Ferdiere, *Les campagnes en Gaule romaine*, str. 87, 2. zvezek).

Začetni razvoj vinogradov v tej regiji je torej verjetno povezan z rimskim mirom, ki je Alobrogom, katerih ozemlje je zajemalo del desnega brega Rone nasproti mesta Vienne, omogočal, da so pridobili rimsko državljanstvo in s tem pravico do zasaditve vinske trte. Sorta allobrogica je bila na začetku stoletja Antoninov (2. stoletje po našem štetju) zelo priljubljena.

Vendar so v srednjem veku ta vina iz doline Rone težko dosegla sever Francije zaradi visokih dajatev, ki so jih zahtevala mesta ob reki Roni, ki so jih vina prečkala, zlasti Lyon in Mâcon. (R. Dion, *Histoire de la vigne et du vin en France*).

Da bi se izognili tej oviri, se je v 17. stoletju razvila trgovina z vini iz doline Rone, ki so se – tokrat po Loari – pošiljala v Pariz. V višini mesta Condrieu namreč dolino Rone in dolino Loare ločuje le približno 40 kilometrov, ki jih je mogoče prečkati prek nizkega dela masiva Pilat. Nekoliko severneje kanala Briare in Loing povezujeta Loaro s Seno in omogočata vplutje v Pariz.

V tem obdobju je vino „Côte Rôtie“ doživelo velik razcvet, vendar so se v 19. stoletju začele vrstiti težave. Velik del vinogradov je napadla trtna uš, kot je poudarjeno v zapisih nekega Alzačana na poti skozi dolino Rone iz leta 1893: „Nekoč tako slavni vinogradi so skoraj uničeni; na gričevjih Côte Rôtie, Ampuis in Condrieu skorajda ni več trsov“ (*Jean Felbert, Histoire d'une famille alsacienne*, A. Picard in Raan).

Nato se je s prvo svetovno vojno in nazadnje z industrializacijo doline Rone drastično zmanjšalo število delavcev, nujno potrebnih za delo na tem strmem gričevju, ki pušča zelo malo prostora za živalske vprege ali strojno obdelavo.

V 20. stoletju so tako vinogradi skorajda izginili. Ponovno oživljanje vinogradov za označbo „Côte Rôtie“ se je začelo šele v 60. letih prejšnjega stoletja.

Leta 2010 je vinska trta znova našla svoje mesto in zdaj zaseda enake površine kot pred krizo, ki jo je povzročila trtna uš.

Iz enciklopedije RORET (1921) je mogoče razbrati, da so bila na začetku 20. stoletja do imena „Côte Rôtie“ upravičena samo vina iz občine Ampuis (in občine Verinay ali Verenay, ki je od tedaj vključena v občino Ampuis).

Vendar sta bili občini Ampuis in Tupin-Semons 19. novembra 1937 najprej vključeni v geografsko območje AOC „Côtes du Rhône“ in šele z odlokom z dne 18. oktobra 1940 je bila tema občinama priznana označba AOC „Côte Rôtie“.

Nazadnje je bilo s spremembo odloka z dne 21. decembra 1966 geografsko območje razširjeno na sosednjo občino Saint-Cyr-sur-le-Rhône.

V sortnem sestavu prevladuje sorta syrah N ali *sérine* ali *seriné*, ki je simbolična sorta teh vinogradov. V enciklopediji RORET je bilo že leta 1921 navedeno, da „sorta seriné noir, corbeille noire ali damas noir prevladuje v znamenitih vinogradih za vino Côte Rôtie“. Poleg tega je bil s testi DNK (JM. Boursicot – INRA iz Montpelliera) od takrat z gotovostjo dokazan ronski izvor sorte syrah N, ki izhaja iz sort mondeuse B in dureza N.

Bližina vinogradov za AOC „Condrieu“, v katerih so razmere enake, vendar s sorto viognier B, poleg tega delno pojasnjuje prakse, ki so od nekdaj omogočale zasaditev te sorte v vinogradih za označbo „Côte Rôtie“.

Na začetku 17. stoletja so pridelovali celo bela vina „Côte Rôtie“, vendar je bila proizvodnja hitro opuščena zaradi bližine prestižnih vin z AOC „Condrieu“ in „Château-Grillet“.

O tej pridelavi priča zgodovinska prisotnost sorte viognier B v sortnem sestavu.

Najbolj razširjena domneva o izvoru imena teh vinogradov je poimenovanje, povezano s poletno podobo gričev, „ožganih“ (*rôti*) od sonca.

Najstarejši zapis uporabe imena „Côte Rôtie“ sega vsaj v leto 1698 (Lister, M., *A journey to Paris in the year 1698*, prevod in izdaja v francoskem jeziku iz leta 1873).

Sloves vinogradov za označbo „Côte Rôtie“ temelji predvsem na slovesu dveh dolin. V enciklopediji RORET (1921) je za vina iz okrožja Lyona navedeno: „Najbolj cenjena rdeča vina se pridelujejo v občini Ampuis, ki je razdeljena na dva dela, imenovana Côte Brune in Côte Blonde.“

Podobno je L. Larmat v atlasu vinogradniške Francije (*Atlas de la France vinicole*) narisal zemljevid vinogradov, na katerem sta poleg krajev, zavedenih v katastru, imeni „Côte Blonde“ in „Côte Brune“, ki ju ločuje potok Fontgent.

V eni od številnih legend o izvoru slovesa teh dveh „Côtes“ je to razloženo poetično. Tako naj bi ju domnevno poimenoval veljak iz Ampuisa, ki je imel dve hčeri, eno rjavolaso (*brune*) in drugo svetlolaso (*blonde*). Po drugi, bolj znanstveni razlagi to razlikovanje temelji na geološkem izvoru podlage, na katerem rastejo ti vinogradi.

„Côte Blonde“ namreč leži na podlagi, ki ga sestavlja predvsem gnajs. S preoblikovanjem teh kamnin so nastala silikatna tla svetle barve, ki so bila precej pogosto rekalcificirana z nanosi iz puhličastih plasti s planote.

„Côte Brune“ pa leži na podlagi, ki ga sestavlja blestnik, na katerem so se s preoblikovanjem razvila manj silikatna in bolj glinasta tla, ki so bogatejša z železom in temnejša. Parcele, zasajene z mešanico sort syrah N in viognier B, so pogostejše na „Côte Blonde“ kot na „Côte Brune“.

Leta 2009 je proizvodna površina zajemala približno 250 hektarov, povprečna letna proizvodnja pa je znašala približno 10 000 hektolitrov, ki jih je pridelalo približno sto proizvajalcev, od tega približno šestdeset zasebnih vinskih kleti. Kontrolirana označba porekla AOC „Côte Rôtie“ je priznana samo za rdeča vina.

Njihova temna, skoraj črna barva, značilna za sorto syrah N, sčasoma preide v granatne odtenke.

Vonj združuje kompleksnost in eleganco z notami črnega jagodičja in začimb ter včasih vijolice, kadar je v zvrsti prisotna sorta viognier B.

Ob staranju se pri vonju razvijejo rahlo dimne note (opečenec, kava, kakav itd.) in note kuhanega ali kandiranega sadja.

Za okus so značilni svilnati tanini v povezavi z izrazitejšo okroglostjo, kadar je prisotna sorta viognier B, ki se po praksi vinificira z zvrščanjem grozdja v majhnem deležu. Žametnost taninov poleg tega spodbuja uporabo tradicionalne vinifikacije, ki vključuje alkoholno vrenje celih grozdov, rahlo zmečkanih z nogami, s potopljenim klobukom. Na desnem bregu Rone preplet mezoklime, označene kot „lyonska“, topografije zelo strmega gričevja, ki se dviguje nad reko Rono, in geopedološkega kompleksa metamorfnega izvora, ki zahteva stalne človeške posege za skladno ureditev teras in suhih zidov, ustvarja za sorto syrah N, „kraljevski“ sorti AOC „Côte Rôtie“, in sorti viognier B optimalne razmere za razvoj in zorenje ter omogoča proizvodnjo izvirnega rdečega vina, ki združuje robustnost in eleganco.

Ti sorti, ki sta zasajeni do meja njunih pridelovalnih možnosti, lahko izrazita svoj potencial, če sta zasajeni na skrbno razmejenih parcelah na najbolje izpostavljenih pobočjih, zaščitenih pred škodljivimi vplivi mrzlih vetrov.

Dolgo tradicijo teh vinogradov iz časov pred rimskim obdobjem je mogoče primerjati le z njihovim slovesom, ki je pod tem imenom „Côte Rôtie“ potrjen že vsaj od 17. stoletja.

Zaradi prenosa prakse gojenja vinske trte na kolih in zaščite občutljivih tal, ki izhajajo iz levkognajsa ali blestnika in migmatita, z ureditvijo teras ali visokih suhih zidov so lahko ti vinogradi že od antike ohranili posebno fiziognomijo. Ta skupaj s pripadajočo pokrajino prispeva k njihovemu izjemnemu slovesu, ki temelji zlasti na dvojnosti „Côte Brune“ in „Côte Blonde“, ki je povezana z razlikami v tleh ter pri vinifikaciji in strukturi vin.

Vinogradniki, ki pridelujejo vino „Côte Rôtie“, z ohranjanjem tradicije ročne trgatve grozdja prispevajo k ohranjanju izvirnosti in značilnosti tega vinogradniškega gričevja.

Ime „Côte Rôtie“ verjetno izvira iz izpostavljenosti teh gričev, „ožganih“ (*rôti*) od sonca.

Ne glede na zapise, ki so jih zapustili številni antični avtorji, med katerimi so zdravnik Celz, prirodoslovec Plinij starejši, zgodovinar Plutarh, agronom Kolumela in pesnik Marcial, ki omenjajo allobrogico, vino mesta Vienne, ki se prideluje na ozemlju Alobrogov, eden od najstarejših zapisov o uveljavljenem slovesu vin iz Ampuisa sega v leto 1592, ko so prebivalci te občine sprejeli Laurenta de Maugirona v spremstvu vojvode Mayenskega, ki so mu „podarili svoje slavno vino“ (*Histoire et généalogie de la famille de Maugiron, en Viennois, 1257–1767*, avtor H. de Terrebasse, izd. leta 1905).

Ves sloves vin „Côte Rôtie“ je povzet v izdaji *Histoire naturelle de la province du Dauphiné* iz leta 1781 (predgovor – 1. zvezek – Faujas de Saint-Fonds): „Vina Côte Rôtie (in vina Hermitage) že tako dolgo uživajo velik sloves, da so si zaslužila posebne podrobnosti o vrstah grozdja, izpostavljenosti in obdelovanju vinogradov, v katerih se pridelujejo.“

V nadaljevanju istega dela dva odlomka, ki opevata to vino, potrjujeta sloves tega vina, ki ga je namestnik župana mesta Vienne (februar 1780) uvrstil na prvo mesto med vini mesta Vienne in štel za enakovredno najizvrstnejšim francoskim vinom.

Ta sloves je pogosto neločljivo povezan s slovesom drugih „crus des Côtes du Rhône septentrionales“, kot dokazuje ta izvleček iz *Traité théorique et pratique sur la culture de la vigne* (1. zvezek – Chaptal, Parmentier, Dussieux – 1801): „Slavna vina Hermitage, Côte Rôtie in Condrieu se pridelujejo na gričevju ob reki Roni.“

Ugled tega vina stalno raste, in sicer zaradi njegove kakovosti in prefinjenosti, temelji pa tako na pokrajini, na spektakularnih vinogradih, ki jim je od leta 1940 priznana kontrolirana označba porekla AOC, kot tudi na prilastitvi celotne „dežele“ z vsakoletno organizacijo vinskega sejma občine Ampuis od leta 1928.

9. **Bistveni dodatni pogoji (pakiranje, označevanje, ostale zahteve)**

Pravni okvir:

nacionalna zakonodaja

Vrsta dodatnega pogoja:

odstopanje od proizvodnje na razmejenem geografskem območju

Opis pogoja

Območje v neposredni bližini, opredeljeno z izjemo za proizvodnjo in obdelavo vina, po uradnem geografskem kodeksu iz leta 2023 obsega ozemlje naslednjih občin:

— departma Ardèche: Andance, Ardoix, Arras-sur-Rhône, Champagne, Charnas, Châteaubourg, Cornas, Félines, Glun, Guilherand-Granges, Lemps, Limony, Mauves, Ozon, Peyraud, Saint-Désirat, Saint-Etienne-de-Valoux, Saint-Jean-de-Muzols, Saint-Péray, Sarras, Sécheras, Serrières, Talencieux, Toulaud, Tournon-sur-Rhône in Vion,

— departma Drôme: Beaumont-Monteux, Chanos-Curson, Crozes-Hermitage, Erôme, Gervans, Larnage, Mercurol-Veaunes (samo ozemlje občine Mercurol), Pont-de-l'Isère, La Roche-de-Glun, Serves-sur-Rhône in Tain-l'Hermitage,

— departma Isère: Chonas-l'Amballan, Les Côtes-d'Arey, Les Roches-de-Condrieu, Reventin-Vaugris, Saint-Clair-du-Rhône, Seyssuel in Vienne,

— departma Loire: Chavanay, Malleval, Saint-Michel-sur-Rhône, Saint-Pierre-de-Bœuf in Vérin,

— departma Rhône: Condrieu, Les Haies, Loire-sur-Rhône, Longes, Sainte-Colombe in Saint-Romain-en-Gal.

Pravni okvir:

nacionalna zakonodaja

Vrsta dodatnega pogoja:

dodatne določbe o označevanju

Opis pogoja

(a) Pri označevanju vin z AOC se lahko navede ime manjše geografske enote, če:

— gre za kraj, zaveden v katastru,

— je ta naveden v prijavi pridelka.

(b) Pri označevanju vin z AOC se lahko navede večja geografska enota „Cru des Côtes du Rhône“ ali „Vignobles de la Vallée du Rhône“. Pogoji za uporabo večje geografske enote „Vignobles de la Vallée du Rhône“ so določeni s sporazumom, podpisanim med zadevnimi organi za zaščito in upravljanje. Ta navedba mora biti v istem vidnem polju kot vse obvezne navedbe ter mora biti natisnjena v enaki pisavi in barvi kot označba, po velikosti pa ne sme presegati dveh tretjin velikosti označbe.

Povezava na specifikacijo proizvoda

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-dceb7462-aee6-4db6-a6f7-a7d5cb91349e